Azimut

Comarcal Senderisme

15

Selva

17 excursions a peu

Pako Crestas

Cossetània Edicions

Col·lecció: Azimut Comarcal
Sèrie Senderisme • 15

SELVA

17 excursions a peu

PAKO CRESTAS

Cossetània EDICIONS

AZS15-SELVA.indd 1 16/09/14 09:23

Primera edició: octubre del 2014

© del text i de les fotografies: Pako Crestas

© d'aquesta edició:
9 Grup Editorial
Cossetània Edicions
C. de la Violeta, 6 - 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
Fax 977 61 43 57
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Romanyà-Valls, SA

ISBN: 978-84-9034-232-9

DL T 988-2014

AZS15-SELVA.indd 2 16/09/14 09:23

Índex

INTRODUCCIÓ 5

La comarca de la Selva 6
Puntualitzacions tècniques 10
Situació i relació dels recorreguts 12

ELS ITINERARIS 13

1. La capçalera de la vall de Ramió 14
2. Els miradors d'Arbúcies: Montsoriu i Montfort 20
3. El turó del Morou des de Riells 26
4. De la cresta de Castellets a les Agudes del Montseny 32
5. El GR del Litoral: de Blanes a Tossa de Mar 38
6. El mont Barbat des de Lloret de Mar 46
7. El puig de les Cadiretes des de Tossa de Mar 52
8. Rutes al voltant de Santa Coloma de Farners 58
9. Argimon i el Far des del raval de l'Esparra 64
10. Sant Miquel de Solterra des de Sant Hilari Sacalm 70
11. El turó del Faig Verd des de coll Saberna 76
12. Sant Miquel de Solterra des d'Osor 82
13. Sant Benet des de la Mare de Déu del Coll 88
14. Sant Gregori des de la Cellera de Ter 94
15. El turó del Faig Verd des del pantà de Susqueda 102
16. El Far des de Sant Martí Sacalm 108
17. Sant Roc des d'Amer 114

AZS15-SELVA.indd 3 16/09/14 09:23

Itinerari • 1

La capçalera de la vall de Ramió

Església de Sant Andreu de Ramió • riera d'en Ramió • sot de Cal Batlle • font del Torrent de la Linda • Roca-rossa • turó del Pi de l'Oli • collet del Molinot • torrent de l'Home Mort • església de Sant Andreu de Ramió

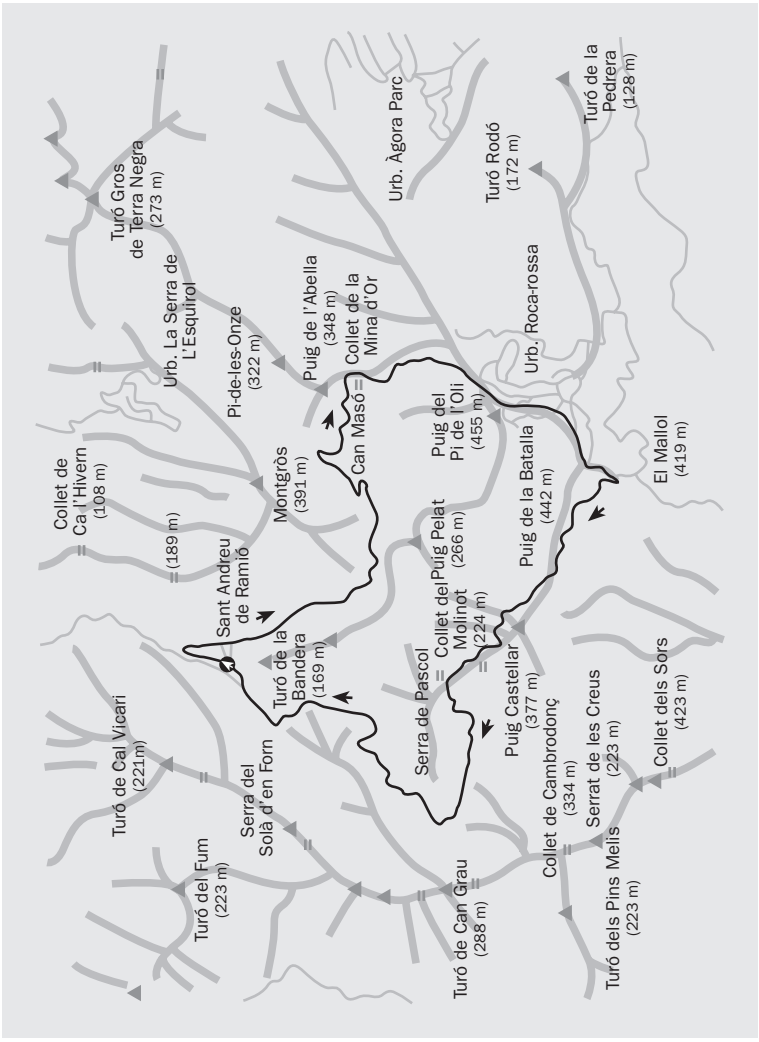
Descripció

La Selva és una comarca variada en paisatges, ja que abraça diferents massissos veïns. En aquesta ruta descobrirem la part selvatana del Montnegre, la més desconeguda d'aquestes muntanyes boscoses. Caminarem a molt poca alçada; de fet, encara que Ramió ja és un paisatge del tot muntanyenc, es troba a 85 metres sobre el nivell del mar. L'excursió també ens permetrà descobrir una altra realitat de les nostres muntanyes, afectades per urbanitzacions il·legals que proliferaren sense control ni ordre urbanístic, com és el cas de la de Roca-rossa. Un veritable reducte tercermundista on hom té la sensació d'haver viatjat a un altre país, però la realitat és que som al municipi de Fogars de Tordera. La resta d'excursió transcorre per frondosos boscos d'alzina d'un verd fosc i compacte, que ens demostra de manera palesa el perquè del nom del Montnegre

Itinerari

- **Temps:** 3 hores i 40 minuts.
- **Desnivell:** 370 metres de pujada i 370 metres de baixada.
- **Dificultat:** Baixa.
- **Punts d'aigua:** L'única font que el mapa marca durant tot l'itinerari, que és la font del Torrent de la Linda, a tocar del mas de Can Masó, sembla que ha estat aprofitada per omplir el gran dipòsit de color verd que hi ha al costat i ha quedat en desús. A la urbanització Roca-rossa hi ha un indicador que ens informa de l'existència d'un bar. En èpoques de pluja, els torrents situats a les dues valls, tant la de pujada com la de baixada, porten aigua, si bé cal desconfiar de la seva qualitat, ja que hi ha diversos trams en què la riera resta estancada.
- **Accés:** Arribarem a la vall de Ramió des de la cruïlla que hi ha al quilòmetre 67 de la carretera C-35, entre les poblacions d'Hostalric i Batllòria. Hi ha una benzinera i l'accés al polígon industrial de Can Perxistor;

AZS15-SELVA.indd 14 16/09/14 09:23

Can Masó, a mitja pujada vers el Roca-rossa

AZS15-SELVA.indd 15 16/09/14 09:23

a la part baixa del polígon, al carrer del Gorg, neix una pista que hem de prendre (no hi ha rètol indicador). Passem per damunt del riu Tordera i de l'autopista A-7/E-15 mitjançant dos ponts consecutius i continuem, ja sense pèrdua, fins a l'església de Ramió, per una pista de terra en perfecte estat.

0 h. Església de Sant Andreu de Ramió (85 metres). Prenem la pista que ens ha servit per accedir en cotxe fins a aquest punt i la seguim durant uns quants metres en sentit descendent, pel costat esquerre de la riera d'en Ramió. Passem pel costat del mas de Can Riereta.

10'. Trencall a la dreta, que prenem per abandonar la pista d'accés per a vehicles. Creuem la riera d'en Ramió mitjançant un pont. A l'altre costat del pont hi ha una altra bifurcació. Cal seguir la branca de la dreta en direcció sud.

15'. Passem pel costat de Ca l'Agutzil. La pista passa pel marge esquerre de l'edificació.

27'. Després de passar per un pontet sobre el sot de Cal Batlle, trobem una bifurcació. Seguim per la branca de l'esquerra, que continua tot recte vers el sud-sud-est en suau pujada.

32'. Bifurcació que neix a l'esquerra i que obviem. Seguim per la pista principal, ben evident.

45'. Doble trencall a la dreta, que ignorem. Seguim per la pista principal, que de mica en mica guanya altura d'una manera més decidida.

52'. A l'alçada d'un revolt neix una pista. Seguim cap a la nostra esquerra tot resseguint el revolt.

55'. Trencall a l'esquerra, que ignorem. Ens duria al proper mas de Can Masó.

56'. Dipòsit d'aigua a l'indret on hauríem de trobar la font del Torrent de la Linda. A pocs metres de distància, al marge esquerre de la pista, hi ha un aiguabarreig, que potser correspon a les restes del que va ser l'antiga font.

1 h 2'. Un brancal que ve de la dreta s'incorpora a la pista; és una segona connexió amb el mas de Can Masó. Seguim la pista principal en sentit ascendent vers el nord-est fins a un revolt que ens torna a modificar la direcció de la marxa, reorientant-la cap al sud i després vers l'est.

1 h 15'. Trencall a la banda esquerra, que obviem.

1 h 20'. Collet de la Mina de l'Or (275 metres). Cruïlla de pistes. Seguim a la dreta, en direcció sud. Al cap de pocs metres trobem a l'esquerra el corriol en desús que duu a la mina de l'Or; si volem visitar les mines abandonades, ens haurem de barallar amb els esbarzers. Continuem per la pista principal.

1 h 21'. Bifurcació molt propera i visible des del coll. Cal continuar per la branca de la dreta.

1 h 25'. A l'alçada d'un revolt neix una bifurcació vers la dreta que cal evitar. Seguim en sentit ascendent.

1 h 35'. Brancal que neix a la dreta i que ignorem. Continuem pujant.

1 h 45'. Nova pista que surt cap a la dreta i que cal ignorar de nou. Seguim ascendint.

1 h 47'. La pista desemboca a una altra, encara en millor estat, que la talla en perpendicular. Seguim a la dreta per un terreny gairebé horitzontal. Pujada molt suau.

AZS15-SELVA.indd 16 16/09/14 09:23

Sant Andreu de Ramió

Segons el lingüista Joan Coromines, el nom del lloc de Sant Andreu de Ramió surt esmentat ja l'any 993, escrit **Rivominione**, *traduït per 'riuet rogenc' i aleshores aplicat a la riera de Sant Ponç. Les aigües de la riera encara deixen un pòsit rogenc al sòl. Més tard, però, per una confusió administrativa dels monjos de Roca-rossa amb d'altres poders eclesiàstics, va passar a ser el nom de l'església i del poble de Ramió. Situada al terme de Fogars de la Selva, l'església es troba al començament del pla de Ramió i a prop de la confluència de les aigües del torrent de Can Masó amb les de la riera de Ramió. L'església estava confiada al rector i era el centre de la vida del poble; hi tenien lloc les cerimònies més importants de la vida. Era el punt de congregació de la gent els dies de festa per seguir els actes religiosos, i on tenia lloc, al pati o a l'era de la rectoria, la major part de la relació social entre veïns. L'església estava dedicada a sant Andreu, patró de Ramió, que celebra la festa major en honor seu el 30 de novembre. La festa petita era cada primer diumenge de juny, diada del Roser.*

L'edifici és d'estructura senzilla, format per una nau central amb una capella a cada costat, amb unes petites finestretes que la mantenen gairebé a les fosques. Una escala puja al cor i una altra arriba al campanar. Un portal dóna a la sagristia annexa. Està coberta per una teulada a dos vents, abaixada, de teules rovellades pel sol i les pluges. En sobresurt el campanar, acabat en punxa, que abans de la guerra tenia dues campanes grosses que es feien sentir per tot el poble. Davant, a poca distància, hi ha el cementiri parroquial, ben conservat però sense servitud. Alguns nínxols del cementiri guarden fèretres de finals del segle XIX.

Sant Andreu de Ramió i, en primer terme, el cementiri

AZS15-SELVA.indd 17 16/09/14 09:23